

Școala Gimnazială "Anton Pann" Rîdoiști

Povestea vorbii

Revistă anuală

2017

Revista anuală a cadrelor didactice și a elevilor din Școala Gimnazială "Anton Pann".

Coordonator:

Prof.înv.primar Marin Elena Simona

Redactori:

Prof.Anghel Mihaela

Prof. înv.primar Marin Elena Simona

Prof.înv.primar Păun Luiza Gabriela

Prof. State Maria

Prof. Toma Magdalena

Grafică:

Prof.înv.primar Marin Elena Simona

Corectură:

Prof. Arsene Constanța

Prof.Anghel Mihaela

Prof. înv.primar Marin Elena Simona

Prof.înv.primar Păun Luiza Gabriela

Prof. Toma Magdalena

Director:

Prof.Călina Tăsică

**Autorul fiecărui articol
răspunde de corectitudinea și
originalitatea conținutului.**

Contact:

costeaelena2004@yahoo.com

Școala Gimnazială "Anton Pann" Ploiești,
Str. Luminișului, Nr. 8

Telefon:0244525788

scoalaantonpannploiesti.wordpress.com

CUPRINS

1. Secțiunea :Articolele profesorilor	
2. Importanța studierii religiei în școală-Prof. Anghel Mihaela.....	2
3. Politici educaționale în România. Învățământul obligatoriu de 10 ani-studiu de caz- Prof.înv.primar Marin Elena Simona.....	2
4. Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în școlile de masă-Prof.înv.primar Păun Luiza Gabriela.....	8
5. Cunoașterea colectivului de elevi.Sintalitatea grupului-Prof. State Maria.....	11
6. Din creațiile elevilor.....	14
7. Copilărie-Oprea Dragoș.....	14
8. Ursulețul Teddy-Radu Mihnea.....	14
9. Fetița cu cele trei chei-Vasilescu Ramona.....	14
10. Când vacanța va veni-Chelea Bogdan.....	15
11. La mică depărtare-Mateiescu Andreea.....	15
12. Pisicuțele-Mateiescu Andreea.....	15
13. Proiecte educaționale.....	16
14. Împreună pentru sănătate.....	16
15. Să mâncăm sănătos!.....	16
16. Povestea vorbii.....	16
17. Școala ecoterrienilor.....	17
18. Economia noastră.....	17
19. LEAF.....	17
20. Rezultate obținute la concursuri școlare.....	17

Importanța studierii religiei în școală

Religia este o necesitate a firii umane, știut fiind faptul că omul se naște cu predispoziția de a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Dar o trăire și o viață plăcută Creatorului nu este posibilă fără cunoașterea temeinică a adevărului revelat.

Înțeleptul Solomon spunea: „Deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie să o aibă și chiar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea” (Pilde 22,6).

Pentru țară este foarte important ca o națiune să-și crească copiii sănătoși și morali. Ori, lucrul acesta presupune și o educație religioasă în spiritul celor mai curate

tradiții

religioase.

Prof. de religie **Anghel Mihaela**

Politici educaționale în România. Învățământul obligatoriu de 10 ani-studiu de caz

După 2007-anul aderării României la Uniunea Europeană, România a fost nevoită să îmbrățișeze politicile publice europene, umbrelă care adăpostește și politicile educaționale din țara noastră.

Politicile educaționale reprezintă direcțiile strategice de dezvoltare a sistemului educațional și cuprind legi și normative aplicate în practică prin metodologii, controlate și monitorizate, iar în final evaluate prin studiu de impact. Acestea însumează totalitatea

strategiilor coerente, realizate pe baza unor studii de analiză, sinteză, diagnoză și prognoză specifice mediului educațional de la toate nivelele. Aceste strategii tind să evolueze atât în raport cu dezvoltarea socio-economică a unei țări, cât și cu normele europene sau mondiale în vigoare.

Noile politici educaționale au drept obiectiv prioritar realizarea unei dimensiuni europene în educație. O Europă unită nu se poate realiza și nu poate să existe fără educație,

țara un învățământ modern în care se respectă și se integrează valorile democrației. Una din valorile democrației care trebuie neapărat practică în învățământ este respectarea drepturilor omului și realizarea unei democrații participative.

În consens cu "Cartea albă asupra educației și formării", elaborată de Uniunea Europeană, politicile educaționale din România situează pe un loc important realizarea "societății educaționale", care valorifică eficient resursele umane.

Programul de guvernare urmărește ca societatea românească să devină o societate educațională în sensul definit de Uniunea Europeană. Pentru aceasta își propune: educația ca proprietate națională, tradusă în practică și prin învățământului obligatoriu de 10 ani.

Motivele **declarat**e pentru care a fost elaborat un nou act legislativ privind educația au fost enumerate de Raportul Comisiei prezidențiale pentru învățământ, prezidată de fostul ministru al Educației, Mircea Mică (6 iulie 2007): „Menținerea actualului sistem de învățământ din România pune în pericol competitivitatea și prosperitatea țării. Acest sistem are patru mari probleme: este ineficient, nerelevant, inechitabil și de slabă calitate.”¹

Conform aceluși raport, sistemul de învățământ este ineficient, având în vedere rezultatele la evaluările internaționale; în legătură cu acest fapt, un mare susținător al Legii educației, președintele Traian Băsescu spunea: „Pentru a argumenta câtă nevoie era de o reformă a sistemului de educație voi da

cateva cifre. Ultimul studiu PISA situează România pe locul 49 la lectură, pe locul 47 la matematică, fiind cel mai prost situată în interiorul UE”.

Asigurarea compatibilității cu sistemul de educație europeană presupune un important efort al școlii românești, care are menirea de a-i forma pe copii în spiritul normelor, valorilor și exigențelor europene. În acest sens, țara noastră s-a angajat să promoveze politici educaționale compatibile cu cele europene, printre care și asigurarea de șanse egale pentru toți, de aici reieșind necesitatea educației timpurii a copiilor de la cea mai fragedă vârstă..

Programul educațional „Generalizarea grupei pregătitoare în învățământul preșcolar din România”, care s-a derulat în intervalul 2002 – 2005, a asigurat, la rândul său, premisele pentru dezvoltarea ulterioară a acestui segment al învățământului preșcolar

La nivelul supraordonat, al politicii școlare, se pot identifica următoarele precizări: 1. vârsta debutului învățământului obligatoriu este de 6 ani, în cazul a mai mult de jumătate dintre țările europene; de remarcat că vârsta minimă a acestei experiențe este de 4 ani, în două țări (Irlanda de Nord și Luxemburg); 2. vârsta finalizării învățământului obligatoriu se situează între 14 ani (Turcia) și 18 ani (Portugalia și Ungaria); cea mai frecventă vârstă de „ieșire” fiind de 16 ani (67%) 3. cea mai scurtă durată a învățământului obligatoriu este de 8 ani (Turcia), iar cea mai lungă este de 13 ani (Ungaria). Prin introducerea clasei pregătitoare, se exteriorizează și intenția sistemului românesc de a coborî vârsta de acces în școală și, astfel, de a-și construi similitudini cu numeroasele sisteme de învățământ din Europa. Referitor la structura învățământului obligatoriu, se constată că reformele în educație

¹ *România educației, România cercetării, Raportul Comisiei Prezidențiale pentru analiza și elaborarea politicilor din domeniile educației și cercetării.*

duratei cât și modificarea stadiilor sau ciclurilor acestuia.

Legea Educației Naționale nr.1/2011 oferă cadrul juridic/reglator de organizare și funcționare a clasei pregătitoare. În acest sens, vom analiza următoarele aspecte:

- ❖ poziționarea clasei pregătitoare în cadrul sistemului național de învățământ;
- ❖ forma de organizare specifică și mărirea formațiunilor de studiu;
- ❖ vârsta corespunzătoare înscrierii copiilor în clasa pregătitoare;
- ❖ curriculum;
- ❖ evaluare.

În ceea ce privește poziționarea clasei pregătitoare în cadrul sistemului național de învățământ, legea prevede clar faptul că ea face parte din învățământul obligatoriu (de zece clase) și că este prima clasă a învățământului primar. Referindu-se la vârsta de înscriere a copiilor în clasa pregătitoare, legea reglementează și stabilește clar faptul că vârsta de 6 ani este reperul optim din acest punct de vedere și că el poate fi depășit, ajungându-se la maxim 8 ani, în cazul copiilor cu cerințe educative speciale. În ceea ce privește curriculumul, legea menționează, pe de o parte, orientarea curriculumului național pentru învățământul primar și gimnazial în funcție de cele opt domenii de competențe și, pe de altă parte, specificitatea curriculumului pentru clasa pregătitoare care urmărește dezvoltarea fizică, socioemoțională, cognitivă a limbajului și comunicării, precum și dezvoltarea capacităților și a atitudinilor în învățare, asigurând, totodată, punțile către dezvoltarea celor opt competențe-

calificative, iar evaluarea este realizată la finalul anului școlar de către cadrul didactic de la clasă prin completarea unui formular de evaluare a competențelor.

Sunt binecunoscute problemele ridicate de introducerea, începând cu anul școlar 2012-2013, a clasei pregătitoare. S-a atras atenția asupra lipsei spațiilor pentru clasa 0, a lipsei de personal calificat, a problemelor ridicate de dotare etc. Că Legea Educației s-a adoptat fără ca oamenii interesați să fie întrebați se observă din atitudinea multor părinți care și-au exprimat public nemulțumirile.

Unii părinți au fost atât de nemulțumiți, încât au solicitat în instanță suspendarea Ordinului Ministrului Învățământului nr. 3064/2012, emis de Ministerul Educației Cercetării Tineretului și Sportului, pentru aprobarea Metodologiei privind cuprinderea copiilor în clasa pregătitoare și în clasa I pentru anul școlar 2012-2013.

Părinții erau nemulțumiți de faptul că, deși Legea educației stipulează că un copil poate să fie înscris la orice școală (este vorba și de concurența proclamată de oficiali între unitățile de învățământ, în urma căreia se vor impune școlile cele mai bune), acel Ordin al Ministrului prevedea înscrierea doar în școala de circumscripție.

O altă problemă legată de clasa zero era reprezentată de personalul didactic necesar. Oficialii ministerului susțineau că la clasa pregătitoare nu vor preda cadre didactice debutante, acoperirea necesarului de dascăli urmând să fie realizată prin transferuri și detașări. Resursa umană calificată și informată nu putea fi însă luată decât din sistem, asumând riscul unui haos

general cauzat de mutarea profesorilor de la o clasă la alta și încălcând regula nescrisă a școlii românești prin care învățătorul care preia o generație de copii în clasa I o duce pe aceasta până în clasa a IV-a.

Instruirea cadrelor didactice pentru clasa pregătitoare a început luni, 27 august 2012, cu două săptămâni înainte de începerea cursurilor. Până la debutul anului școlar 2012-2013 au fost instruite 8.000 de cadre didactice, pentru că, și în cazul profesorilor cu zeci de ani de experiență, era și este nevoie de o pregătire specială pentru a putea prelua clasa zero.

Pentru dotarea cu materiale didactice, în 30 mai 2012, Guvernul a alocat 23 milioane lei pentru cele 5.500 de clase pregătitoare din toată țara.

Deloc de neglijat era și problema grupurilor sanitare din școli. Ministrul Educației, Ecaterina Andronescu, a declarat la vremea respectivă că, pentru copiii din clasele pregătitoare, va fi nevoie să fie amenajate grupuri sanitare separate. De acest lucru ar fi trebuit să se ocupe, însă, primăriile, care aveau în administrare unitățile de învățământ.

Dar, de fapt, cum a fost gândită clasa pregătitoare? Din punct de vedere al programei, în clasa pregătitoare, copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau

muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase.

În clasa pregătitoare, elevii nu vor da niciun fel de testări și nu vor primi note și calificative, însă cadrul didactic va putea să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei. Evaluarea copilului se va face la sfârșitul anului școlar, sub forma unui raport scris întocmit de învățător.

Sala de clasă din școală, inclusiv mobilierul, a fost adaptată vârstei copiilor (6 ani). Mobilierul (măsuță și scaun pentru fiecare copil) trebuia să fie achiziționat de fiecare școală, pe banii ministerului, până la 9 septembrie 2012.

Evaluarea politicii

Legea educației spune, la articolul 16 (1) că „Învățământul general obligatoriu este de 10 clase și cuprinde învățământul primar și cel gimnazial.” În ciuda acestui fapt, la articolul 23 se stabilește că învățământul primar „cuprinde clasa pregătitoare și clasele I-IV.” Învățământul gimnazial se mai numește învățământ secundar inferior și este alcătuit din clasele V-IX. Așadar, față de vechea organizare a învățământului, gimnaziul cuprinde în plus clasa a IX-a. Introducerea clasei pregătitoare nu face altceva decât să mascheze faptul că învățământul obligatoriu nu mai este de 10 clase, ci de 9 clase.

Deși a debutat cu un mare scandal, trecerea clasei pregătitoare de la grădiniță la școală mai stârnește în acest moment criticele părților implicate în proces: cei 4 ani de aplicare a Metodologiei privind cuprinderea copiilor în clasa pregătitoare și în clasa întâi nu a liniștit spiritele nici în rândul părinților, nici în rândul

cadrelor didactice. În acest moment există voci pro și contra acestei politici.

Daniel Funeriu reprezintă una dintre vocile care pledează încă pentru menținerea clasei pregătitoare la școală. În opinia sa această măsură este necesară întrucât România are cea mai bătrână populație școlară la debutul învățământului obligatoriu din Europa, iar prin ea se urmărește trecerea firească de la joacă la învățare. Prima consecință bună - peste 20.000 de copii care, pe vechea legislație, nu ar fi fost cuprinși în nicio formă de învățământ s-au regăsit printre cei care au mers la clasa pregătitoare în 2012, întrucât aceasta a devenit obligatorie.

La polul opus, se află o parte dintre dascălii care trebuie să îi supravegheze zilnic pe elevii de clasă pregătitoare și care afirmă că școlile nu au reușit nici după 4 ani de la implementarea acestei măsuri să adapteze spațiile din școală la nevoile micilor școlari. Cele 45 de minute de activitate trec mult mai greu în sala de clasă de la școală, iar părinții își fac griji referitor la programul de după școală care este net inferior celui de la grădinițele cu program prelungit de acum 5 ani. În acest moment se discută obligativitatea programului gratuit Școală după școală care ar construi orarul fostelor grupe pregătitoare din grădinițele cu program prelungit de altădată.

Timpul este cel care rezolvă într-un final toate măsurile incoerente ale politicilor educaționale!

Bibliografie:

- ❖ http://www.realitatea.net/traian-basescu-noua-lege-a-educatiei-nu-este-perfecta-suntem-la-inceput-de-drum_788167.html
 - ❖ mts.ro/wp-content/uploads/2013/.../Cartea-Alba-a-Tinerilor-a-Comisiei-Europene.pdf
 - ❖ Legea Educației Naționale nr.1/2011
 - ❖ Metodologia privind cuprinderea copiilor în clasa pregătitoare și în clasa I pentru anul școlar 2012-2013
 - ❖ România educației, România cercetării, Raportul Comisiei Prezidențiale pentru analiza și elaborarea politicilor din domeniile educației și cercetării, http://edu.presidency.ro/upload/raport_edu.pdf
 - ❖ <http://stirileprotv.ro/stiri/timis/nemult-umiri-pentru-clasa-zero-tot-mai-multi-parinti-isi-spun-ofurile-online-si-semneaza-petitii.html>
 - ❖ <http://stirileprotv.ro/stiri/social/copiii-ar-putea-incepe-clasa-intai-de-la-5-ani-sau-ar-putea-fi-inscrisi-direct-in-clasa-a-ii-a.html>
 - ❖ Valentin Băluțoiu, Considerații asupra politicii educaționale în România actuală în învățământul preuniversitar, <https://xa.yimg.com/kq/groups/11319636/188010446/.../Politici+educational+e.doc>
 - ❖ Ioana Dogaru, *Top argumente pro și contra legii educației*, în http://www.romania-actualitati.ro/top_argumente_pro_si_contra_legii_educatiei-23775,
- Prof.înv.primar **Marin Elena Simona**

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă

Se spune că profesorul este ca o lumânare care îi luminează pe alții, consumându-se pe sine. Cu cât este mai dedicat, cu atât elevii

săi sunt mai câștigați, iar drumul lor în viață este conturat spre succes încă de pe băncile școlii.

Eu cred că nu toți dascălii au răbdare și înțelegere, nu toți se pot apropia de copiii cu cerințe educative speciale. Pentru acești copii sensibili, ce au nevoie de lucruri aparent mărunte care să le facă viața mai frumoasă, este foarte important felul în care noi, adulții, îi abordăm, modul în care încercăm să le găsim un loc potrivit în societate, unde să fie tratați obișnuit.

Noi, ca și educatori, putem favoriza procesele de acțiune socială în clasele eterogene ale școlii incluzive, diferențele dintre copii fiind percepute ca modalități de îmbogățire ale practicii pedagogice, iar strategiile învățării ca modalități de abordare a diversității. Astfel, fiecare copil trebuie înțeles ca participant activ la învățare, pentru că fiecare aduce cu sine, în procesul complex al învățării și dezvoltării, o experiență proprie, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm propriu, un model de abordare, un context cultural căruia îi aparține, o valoare. De fapt, noi ar trebui să cultivăm și dezvoltăm integrarea toleranței, adică a respectului reciproc, generozității, acceptării față de toți cei care ne înconjoară. Ar trebui să avem datoria să formăm la elevii noștri trăsături de caracter pozitive, să le insuflăm valori sociale autentice, ca cele enumerate anterior, pe care din păcate nu le văd poate

nici acasă, nici în mijloacele mass-media, ci din contră.

În toată munca mea, de-a lungul celor peste douăzeci de ani petrecuți la catedră, am căutat să creez la clasă o ambianță emoțională menită să stimuleze sentimentul de siguranță și să pună în valoare reușitele tuturor elevilor mei, dar ținta mea au fost elevii cu cerințe educative speciale, pentru a le întări motivația privind participarea la diverse activități didactice. Astfel, acum pot afirma că menținerea „etichetărilor” atunci când un adult se referă la copiii cu cerințe educative speciale, nu face decât să oprească evoluția pozitivă a lucrurilor în ceea ce privește percepția școlărilor de vârstă mică vis-à-vis de copiii cu probleme. Oferirea de ocazii variate în care elevii cu sau fără cerințe educative speciale au posibilitatea să comunice între ei, să relaționeze, să coopereze în vederea rezolvării diverselor situații de învățare sau nu, duce în final la o relaționare eficientă între cele două categorii de elevi, iar pentru cei „speciali”, acest fapt nu face decât să le netezească drumul spre o viață dusă în condiții decente în care vor putea să aibă o slujbă din care să se întrețină, vor putea să-și întemeieze o familie și dacă va fi posibil să aibe copii, adică vor avea o viață personală și socială obișnuită, cât mai firească.

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă se poate realiza dacă individualizarea curriculară permite/dă o șansă în plus copiilor cu probleme să asimileze cunoștințele din programa școlară într-un ritm propriu. Din păcate, lipsa acută de proiecte comunitare viabile (care să se bazeze pe colaborarea sistemului de învățământ cu autoritățile/comunitățile locale) menite să sensibilizeze populația adultă în ceea ce privește integrarea în școlile de masă a copiilor „speciali” este foarte prezentă.

Așadar, ar trebui să încercăm și să reușim valorificarea acestor copii în societate și pentru societate, dezvoltându-le acele abilități care mai târziu vor putea constitui atuurile în găsirea unui loc de muncă sau activități aducătoare de venit. Așa, ei vor putea deveni membrii ai societății care plătesc taxe și impozite și se vor implica în viața publică ca cetățeni activi.

Concluzionând, noi, dascălii, avem un rol important în a identifica capacitățile, abilitățile, preocupările, preferințele tuturor copiilor pe care îi avem elevi la clase. Astfel, sugestia mea pentru dascăli în ceea

ce privește integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă este că acest lucru nu ar trebui să vizeze numai obținerea de competențe academice, ci important ar fi să dezvoltăm competențe sociale și de comunicare. Și dacă elevii cu cerințe educative speciale manifestă interes către arte vizuale și abilități practice, muzică sau educație fizică ei trebuie încurajați, sprijiniți în aceste domenii. Abilitățile copiilor pot fi dezvoltate printr-o instruire individualizată și diferențiată. Respectând principiul drepturilor egale în educație, școala pentru toți prin curriculum adaptat poate să estompeze diferențele, decalajele dintre elevi, compensând prin punerea în valoare a ceea ce poate să facă elevul bine și util, ce anume îi place să facă, la ce se pricepe. Astfel, în opinia mea, citând specialiștii în domeniu, rolul educației nu este acela de a-i selecta pe cei capabili, ci de a dezvolta potențialul fiecărui copil, fie el tipic sau cu cerințe educative speciale.

Prof.înv.primar **Păun Luiza Gabriela**

Dinamica grupului este un proces neîntrerupt, rezultat al unor acumulări continue și imperceptibile a acțiunilor și influențelor externe. Astfel, se constată că, de la fenomenul de izolare, dominant în primele săptămâni de la constituirea grupului, se trece, în etapele următoare, la depășirea sferei înguste a relațiilor intergrupale, la conturarea și impunerea fenomenului de expansiune afectivă a membrilor grupului. Grupul se află într-o continuă mișcare și transformare, într-un proces neîntrerupt de acomodare și adaptare. Coeziunea grupala se referă la acele dependențe care unesc individualitățile în interiorul grupului, făcându-i rezistenți la influențele distructive din interior sau din afară. Atracția spre grup a indivizilor poate fi impulsionată fie de faptul că grupul le permite realizarea unor scopuri individuale importante, fie că el le ofera un sistem de activități interesante pentru membrii săi, fie că răspunde și satisface necesități interindividuale care în afara grupului nu ar fi recunoscute. Gradul de coeziune al unui grup, determinat de tipurile de relații interpersonale dintre membrii acestuia, dar și în raport cu liderul afectiv poartă denumirea de sintalitate.

Tehnicile sociometrice reprezintă un ansamblu de procedee și tehnici experimentale și matematice destinate să măsoare intensitatea și întinderea relațiilor interpersonale de grup. Astfel, putem spune că sociometria constă în aplicarea unei măsuri ființei sociale, stabilirea unui fel de „geografie psihologică a grupurilor”, orice unitate socială fiind, după J. L. Moreno „un sistem de preferințe și de repulsii spontane”.

Prin abordarea acestei metode de cunoaștere a relațiilor într-un grup se va putea obține o imagine socio-afectivă autentică și, plecând de la ea, se vor putea decide intervenții oportune: reafectarea subiecților izolați sau respinși, constituirea unei echipe armonioase, separarea liderilor rivali.

Testul sociometric pune în evidență fenomene de gravitație socio-afectivă în care subiecții cei mai populari constituie centrul, în timp ce izolații și exclușii sunt trimiși la periferie. Pot apărea perechi sau selecții reciproce (amicale sau ostile); triunghiuri care unesc trei subiecți, sau diverse alte poligoane sau lanțuri, care comportă o serie de alegeri reciproce sau unilaterale.

Caracterul istoric al educației face ca grupurile, comunitățile, să se redefinească mereu, iar idealul educațional ar trebui să fie foarte clar pentru fiecare dascăl, indiferent de nivelul la care predă și să nu uite nici măcar o clipă că ei educă astăzi pentru societatea de mâine. Pentru realizarea acestui obiectiv primordial în formarea personalității copilului ca om, este foarte important să formăm la copii sentimentul apartenenței la grup.

Socializarea preadolescenților

Sunt multe situații în viața socială în care este foarte utilă cunoașterea grupului, în vederea culegerii a cât mai multe informații referitoare la funcționarea relațiilor existente în grup și la anticiparea evoluției viitoare a grupului.

Pentru a cunoaște structura socială a colectivului de elevi, a relațiilor afectiv-

simpatetice, a coeziunii grupei, am aplicat testul sociometric, având ca sursă de informare lucrarea „Psihologie și pedagogie școlară” de Anca Dragu și Sorin Cristea.

Am adresat întrebările:

1. Ce colegi ai alege pentru a lucra în echipă? (trei nume în ordinea preferințelor, descrescător)
2. Ce colegi nu ai alege pentru a lucra în echipă? (trei nume în ordinea preferințelor, descrescător)
3. Ce colegi crezi că te vor alege pentru a lucra în echipă? (trei nume în ordinea preferințelor, descrescător)
4. Ce colegi crezi că nu te vor alege pentru a lucra în echipă? (trei nume în ordinea preferințelor, descrescător)

Este important ca înainte de a aplica acest chestionar să se desfășoare o discuție în care profesorul să-i asigure pe elevi de confidențialitatea opiniilor; este necesară, de asemenea, o relație profesor-elev bazată pe respect și onestitate din ambele direcții, astfel încât să se asigure sinceritatea răspunsurilor. Următoarea etapă este centralizarea rezultatelor. În acest sens am întocmit sociomatricea, un tabel cu dublă intrare, în care membrii grupului sunt notați atât pe verticală cât și pe orizontală și am folosit următoarele valori (pozitive/negative):

1 prima preferință /2 a doua preferință /3 a treia preferință /0-nu se regăsește nici la preferințe nici la alegeri/ -1 prima respingere/ -2 a doua respingere /-3 a treia respingere.

Realizând un tabel după modelul celui de mai jos, am centralizat pentru fiecare elev respingerile (TR), atracțiile

(TA) și indicele preferențial (IP). Indicele preferențial se calculează după următoarea formulă $IP = \frac{A}{N-1} - R$ (alegeri) - R (respingeri) supra N - 1, unde N = numărul subiecților din cadrul grupului și se interpretează pornind de la următoarele valori:

Elevi populari- IP peste 0,20

Elevi acceptați- IP între 0,20-0

Elevi ce le sunt celorlalți indiferenți-

IP 0

Elevi marginalizați- valori negative

ale IP

Model pentru un grup de cinci membri:

Elevi	A. M.	P. R.	C. S.	R. F.	T. R.
A.M.		✓ -1	-3	0	1
P.R.	-1		1	0	-2
C.S.	-3	1		0	2
R.F.	2	0	3		1
T.R.	2	0	1	-1	
Total respingeri (TR)	2	1	1	1	1
Total atracții (TA)	2	1	4	0	3
Indice preferențial (IP)	-4	-1	-3	-1	-2
	0	0	0,75	-0,25	0,5

Din sociomatricea de mai sus rezultă că în cadrul acestui grup format din cinci elevi C.S. deține poziția de lider, A.M. și P.R. le sunt indiferenți celorlalți, iar R.F. este marginalizat, neacceptat de grup.

Se poate realiza apoi sociograma grupului în cadrul căreia se folosesc diferiți indicatori (de exemplu, atracțiile reciproce sunt desenate cu săgeți cu sens dublu de culoare roșie, respingerile reciproce sunt desenate cu săgeți cu sens dublu de culoare neagră, atracțiile și respingerile unilaterale sunt desenate cu săgeată albastră cu un singur sens.)

Putem trage următoarele concluzii: C.S. ocupă poziția de lider, întrucât a acumulat cele mai multe atracții. Coeziunea grupului nu se realizează, pentru că R.F. nu este acceptat de doi elevi cu o poziție importantă, deși își dorește să facă parte din grup (atracții unilaterale către trei membri).

Într-un grup mai mare sociomatricea și sociograma grupului vor fi urmate obligatoriu de interviul individual pentru a stabili modalități de coeziune a grupului, cauzele respingerilor și posibilitățile de a le elimina.

Cunoașterea colectivului de copii are un rol deosebit în stabilirea unității grupului respectiv. Motivându-i să participe cu mai mult interes la toate activitățile, ei vor simți că sunt parte importantă a acestuia. Cu timpul, se va crea un anumit nivel de încredere, iar copiii își vor dezvolta capacitatea de autocorectare. Aceste capacități ale copilului, de a se apropia de colegii săi, de a coopera, de a-i respecta pe ceilalți ca persoană, duc la o gândire critică

ce-i oferă posibilitatea să pună întrebări, să provoace și să evalueze fără răutate idei asemănătoare sau diferite de cele proprii. Această gândire independentă dovedește o deschidere, o responsabilitate personală și socială, toate aceste ducând la stabilirea de reguli referitoare la propriul comportament precum și la stabilirea unor reguli ale grupului. Pentru întărirea relațiilor interpersonale și realizarea sintalității colectivului de copii, ca grup social, meritul profesorului va fi cu atât mai mare cu cât va reuși să stabilească echilibrul și coeziunea grupului, fără a forța lucrurile, prin empatie și profesionalism.

BIBLIOGRAFIE

Adrian Neculau-„Psihologie socială” Editura Polirom, Iași 1996

Willem Doise, Jean Claude Deschamps, Gabriel Mugny, „Psihologie socială experimentală”, Editura Polirom, Iași 1996.

Nicolae Ioan, „Microsociologia colectivului de elevi”, E.D.P., Bucuresti 1974.

Dragu Anca, Cristea Sorin, „Psihologie și pedagogie școlară”, Ovidius University Press, Constanța 2002

Prof. limba și literatura română **State Maria**

Din creațiile elevilor

COPILARIE

Soarele imbiator,
Cu caldura lui gingasa,
Ne mangaie blandut pe fata,
Copiii cu mic, cu mare,
Ne aduc impreuna
La jocurile de alta data.

Toti copiii-s fericiti,
Ca au ziua mai senina
Fara grij si fara frica
Duc o copilarie implinita.

Oprea Dragoș-clș.a IIa A Ursulețul Tedy

Sta pe raftul prafuit
Ursul Tedy, plictisit.
Am uitat sa-l mai alint,
Acum ca mi-am amintit!

Sa-l hranesc, sa-l ingrijesc,
Mi-este greu, caci eu tot cresc.
As vrea sa mai fiu iar mic
Sa ne mai jucam un pic!

Radu Mihnea, elev cls. a II- a A

Fetița cu cele trei chei

A fost odată ca niciodată o fetiță
sărmană care locuia cu tatăl său. Ea făcea
curat, mâncare, avea grijă de tatăl său și de

ogradă. Intr-o zi ea a plecat să culeagă fragii
și mere.

Din neatenție ea a căzut și a găsit trei
chei magice. Le-a șters puțin și din senin au
apărut trei pitici, fiecare cu cheia lui. Primul
pitic avea cheia de culoare roșie, al doilea
avea cheia de culoare galbenă, iar al treilea
avea cheia de culoare verde.

Fetița s-a speriat. Nu înțelegea ce s-a
intâmplat. Unul dintre pitici i-a spus fetiței
că nu vor să-i facă nimic.

- Fată dragă, să știi că aceste chei
sunt magice, a zis primul pitic. Mergi la cel
mai înalt copac și îngroapă cheia la rădăcina
lui. Se va întâmpla ceva magic.

Fata, auzind, a mers la cel mai înalt
copac și a îngropat cheia. După ce a
îngropat-o, copacul s-a transformat într-o
zâna. Zâna i-a dat o pietricică și i-a spus că
atunci când o va mângâia de trei ori ea va
apărea.

Al doilea pitic i-a spus:

- Du-te la stâncă de lângă casă și
pune cheia pe stâncă!

Fata, zis și făcut. S-a dus la stâncă, a
pus cheia pe ea și s-a transformat într-un elf.
Elful i-a dat fetiței o pană de vultur și i-a

spus să o rotească de trei ori și el va apărea.
Cel de-al treilea pitic i-a zis să lege cheia de urechea unui iepuraș, iar acesta se va transforma într-un vrăjitor. Vrăjitorul i-a dat un bețișor și i-a spus că atrunci când îl va rupe de trei ori el va apărea.

De câteva zile tatăl său se simțea rău, iar fetița îngrijorată a mângaiat piatra, a rotit până și a rupt bețișorul. Au apărut cei trei și au întrebat-o pe fetiță ce s-a întâmplat, iar ea le-a povestit tot. Când au auzit, imediat au început să spună o vrajă pentru a-l însănătoși. Și ca printr-o minune tatăl său s-a simțit mai bine.

- Vă mulțumesc din suflet pentru binele pe care mi l-ați făcut mie și tatălui meu!

Fetița bucuroasă și-a luat tatăl în brate. Bucuroși, au sărbătorit toți cinci.

Și uite așa se termina povestea și am încălecat pe o șar și v-am spus basmul așa .

Vasilescu Ramona, clasa a V-a A, prof.
îndrumător Toma Magdalena

Când vacanța va veni,
Când vacanța va veni,
La mare mă voi grăbi
În apă mă bălăcesc

La soare să mă bronzez.
Castele de nisip voi construi
Cu apă le voi clădi.
Iar când vacanța se va sfârși.

Elev în clasa a treia voi deveni.
Chelea Bogdan Ștefan, clasa a IIa A

La mică depărtare,

La mică depărtare
Se vede în zare
O clădire mare.
Este școala mea.

La șase ani am mers ,
Cifre și litere am cules.
Probleme de rezolvat fel de fel
Mai complicate sau mai puțin.

Clasa am ornat-o frumos,
Dar curat este și pe jos
În bănci cumiți noi stăm,
Pe doamna învățătoare o ascultăm
Și o bucurăm.

Mateiescu Medeea clasa a II a A
Prof coordonator Arsene Constanța

Pisicuțele
Viața este mult mai frumoasă în compania animalelor. Cele mai îndrăgite animale ale mele sunt pisicile. Eu am două pisicuțe frumoase. Ele sunt delicate, lingușitoare și tare iubitoare. Își păstrează blană curată lingându-se reciproc cu multă trandete. Amândouă vor deveni în curând mame. În așteptarea acestui eveniment, le-am pregătit un loc curat în garaj. Miți și Moți sunt tare fericite pentru că locuiesc în această curte.

Mateiescu Medeea, clasa a IIa A
Prof. coordonator Arsene Constanța

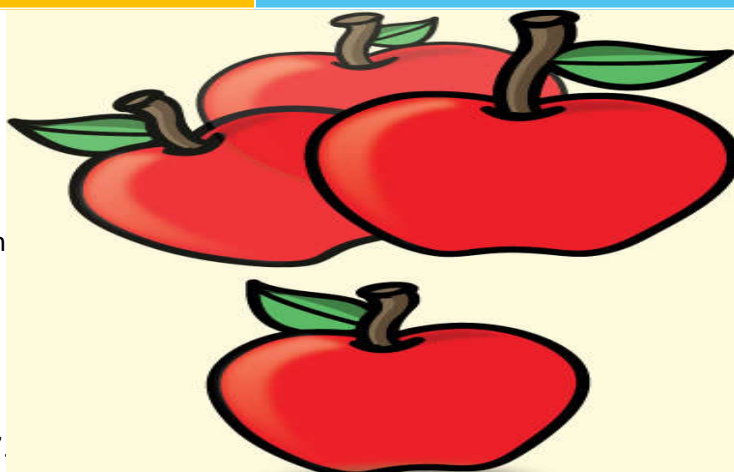
Împreună pentru sănătate!- proiect județean înscris în CAEJ Prahova

Cazurile de obezitate determinate de sedentarism și de adoptarea unui regim alimentar de tip fast food sunt într-o creștere alarmantă. Cu toții recunoaștem că e mai eficient să previi un obezitatea, decât să intervii atunci când aceasta s-a instalat deja. Acest proiect își propune să fie un instrument de reflecție asupra practicilor alimentare adoptate de elevi și părinți, asupra viziunii despre sport și rolul acestuia în dezvoltarea fizică armonioasă și rezultatele școlare. Prin seminariile organizate în cadrul proiectului, elevii vor realiza că un regim de viață sanatos, bazat pe mișcare și pe consumul de fructe și legume nu presupune un efort financiar suplimentar, ci un atu în fața bolilor.

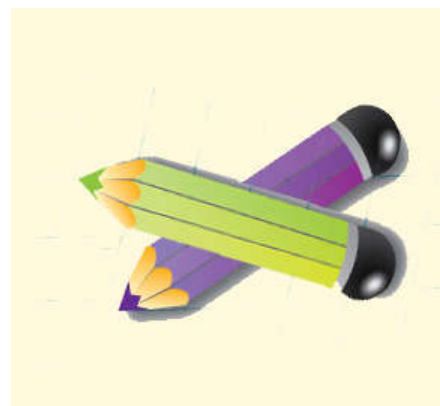
Să mâncăm sănătos!

Proiectul "Să mâncăm sănătos" a vizat formarea unor deprinderi alimentare echilibrate în care fructele și legumele să joace rolul principal. Cadrele didactice de la ciclul primar au organizat activități maraton pe 5 octombrie 2016. Elevii au parcurs o călătorie imaginară prin corpul uman cu "Autobuzul magic" refăcând traseul parcurs de alimente prin corpul nostru, au gătit salate de fructe în cadrul operațiunii "Master chef", au pus murături pentru iarnă, au realizat desene și colaje cu fructe și legume vesele. Fiecare clasă a realizat o expoziție cu desenele realizate de elevi, iar la final au participat la concursul "Campionii alimentației sănătoase".

Povestea vorbii-proiect județean înscris în CAEJ Prahova 2017

Scopul proiectului a fost diminuarea violenței prin petrecerea timpului liber în mod agreabil în cadrul școlii . Cadrele didactice și-au propus dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru lectura, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Proiectele clasei a V-a A, profesor-coordonator
Toma Magdalena

1) Scoala ecoterrienilor – proiect derulat în colaborare cu ECOTIC, organizație a producătorilor și importatorilor echipamentelor electrice și electrotehnice; proiectul a constat în colectarea de deșeuri electrocasnice, precum și în derularea a trei activități de educare în privința protejării mediului.

2) “Economia noastră”, proiect realizat cu sprijinul Junior Achievement România, prin care elevii sunt inițiați în educația antreprenorială.

Rezultate obținute la concursuri școlare

1. ”Școala, micul meu univers”
2. Comper
3. Afișe despre cărți și autori
4. Detectivi în misiune literară
5. Copilul în lumea cuvintelor
6. Poezie ludică
7. Ne jucăm, dar învățăm
8. Discovery
9. Aventură în lumea cunoașterii

3) LeAF/ “Să învățăm despre pădure” – proiect realizat în colaborare cu CCDG, al cărui inițiator este Fundația Mondială de Educație pentru Mediu. Este un program mondial de educație pentru mediul înconjurător, prin care sala de clasă este înlocuită cu natura, iar lecțiile de desfășoară în mediul natural. În anul școlar 2016-2017, patru cadre didactice au coordonat proiecte LEAF: Marin Elena Simona, Păun Luiza Gabriela, Popa Irina, Toma Magdalena.

Deși călătoria prin lumea concursurilor nu s-a încheiat, putem face o scurtă sumarizare. La nivelul școlii, la concursurile menționate, au fost obținute 96 de premii :

- 🇷🇺 Premiul I-21 de elevi
- 🇷🇺 Premiul al II lea- 34 de elevi
- 🇷🇺 Premiul al III lea -28 de elevi
- 🇷🇺 Mențiuni-13 elevi

VACANȚĂ FRUMOASĂ TUTUROR!

